

WINNAAR POSTZEGELTUINCOMPETITIE **MARC HILHORST**

*‘Ik ben geloof ik
een*

*tuin-
tje’*

Op groenfestival Gardenista werd vorig jaar voor het eerst een postzegeltuיןcompetitie gehouden. Het tuintje dat de deelnemers moesten ontwerpen mocht niet groter zijn dan tien vierkante meter. Marc Hilhorst (24) kreeg de meeste publieksstemmen voor zijn ‘Trópicos desérticos’.

tekst NICOLIEN VAN DOORN | beeld JASKER KAMP

Marc
in de
prijzen.

Marc laat me niet binnen door de voordeur, maar via de tuinpoort. Dat is handig, want zo kan hij me meteen de tuin laten zien die hij ieder jaar eigenhandig inricht. “Het is waarschijnlijk de meest atypische tuin van Nederland”, waarschuwt hij vooraf. En ja, dat zou best kunnen, want wat ik hier zie is een wonderlijke mix van exotisch en ouderwets. In het midden een gazon, met langs de randen opvallende planten met grote bladeren en felgekleurde bloemen. Een echte eyecatcher is de reusachtige *Brugmansia* met haar lichtgele klokbloemen. Al even exotisch zijn de canna’s, passiebloemen, olijfboom, banaan en gemberplanten. Afrikaantjes, goudsbloemen, zinnia’s en begonia’s vrolijken de boel op met uitbundig rood, oranje en geel. “Het ontwerp van deze tuin was er al,” vertelt Marc, “maar de beplanting is van mij. Ieder voorjaar begin ik opnieuw. Zoals je ziet houd ik van exotisch. En van eenjarigen, want ik vind het een uitdaging ▶

De tuin van Marcs
ouders; de beplanting
een wonderlijke
mix van exotisch
en ouderwets.

om met kleuren te werken. Het is een soort van schilderen, je kunt een tuin er telkens weer anders mee inrichten.” Lachend: “Veel mensen verwachten zo’n tuin niet bij iemand van mijn leeftijd.”

Ruimtelijk ontwerp

Zijn liefde voor planten zat er al vroeg in, zegt hij. “Als kind zaaide ik Oost-Indische kers onder plastic. Het eerste wat ik deed als ik uit school kwam, was onder het plastic kijken of er al iets te zien was. Samen met mijn moeder zaaide ik ook planten zoals lathyrus en nachtschone. Toen ik zeven was, gaf mijn vader me een stukje tuin van tien vierkante meter. ‘Ga daar maar rommelen’, zei hij. ‘Als je het een paar jaar volhoudt, krijg je een eigen stuk bij mij op het volkstuincomplex.’” Die volkstuin heeft Marc inmiddels. Op zijn perceel, dat naast dat van zijn vader ligt, kweekt hij vooral bloemen. Daar maakt hij boeketten van, die hij op zaterdag voor € 1,- per bos verkoopt in de Bruna van zijn woonplaats Soest. “Van het geld dat ik daarmee verdien kan ik weer dahliaknollen en zaad kopen.” Door de week studeert hij Tuin- en Landschapsinrichting aan de Hogeschool Van Hall Larenstein in Velp. Marc is vierdejaars, zijn afstudeerrichting is ruimtelijk ontwerp. “Binnen deze richting specialiseer ik me in beplanting door de minor stedelijke beplanting te volgen. Op school krijgen we theoretisch onderwijs, we leggen geen tuinen aan. Dus toen ik in Groei & Bloei de oproep zag voor het ontwerpen van een postzegeltuintje, dacht ik: als ik daaraan meedoe, kan ik laten zien wat ik kan en kom ik er meteen achter wat de mensen ervan vinden.”

Tweedeling

Voor zijn plantaardige postzegel heeft hij zich laten inspireren door de indrukken die hij in het eerste studiejaar tijdens een studiereis naar Tenerife heeft opgedaan. “Toen ik daar was zag ik dat het eiland wat klimaat betreft uit twee delen bestaat. In het zuiden is het droog en zonnig, in het noorden regent het vaak. Daar heerst een vruchtbaar subtropisch klimaat.” In zijn postzegeltuintje, met de toepasselijke naam ‘Trópicos desérticos’, is deze tweedeling goed te zien. Er zijn subtropische planten met grote groene

1. Een van Marcs boeketten.
2. Op de volkstuin kweekt Marc vooral bloemen.
3. De inspiratie voor de postzegel kwam van een studiereis naar Tenerife.
4. Marc met Lodewijk Hoekstra.
5. Nog een kijkje in Marcs eigen tuin.

bladeren, maar ook koolpalmen (*Cordyline australis*) die genoeg hebben aan spierwit grind. Achter in het tuintje, tegen een afscheiding van palen, staat een bank die uitnodigt om erop te gaan zitten en de tuin te bekijken. “Voor veel mensen is tien vierkante meter de realiteit”, zegt Marc. “Op Gardenista hebben we laten zien dat je daar best wel wat mee kunt, dat er manieren zijn om een kleine tuin groter te laten lijken. Over het witte grind in mijn tuin waren de meningen trouwens verdeeld: sommige mensen vonden dat

het er leuk uit knalde, maar anderen deed het aan een begrafenis denken.”

Exotisch en spannend

In zijn postzegeltuin heeft Marc zijn passie voor exotische planten de vrije loop gelaten. “Lodewijk Hoekstra vond dat ik beter inheemse planten had kunnen gebruiken. Maar ik denk dat mensen vaker voor groen in de tuin kiezen als de planten er exotisch en spannend uitzien. Bovendien vraag ik me af of het klimaat in de steden op den duur nog wel geschikt is voor inheemse planten. Die zijn vraatgevoelig, ze worden makkelijk aangevreten door insecten. Dat willen de meeste mensen niet, ze willen planten die er het hele jaar aantrekkelijk uitzien.” En daarmee zijn we beland bij een onderwerp dat Marc na aan het hart ligt:

‘Voor veel mensen is tien vierkante meter de realiteit’

Foto: Vincent Tollenaar

3

4

5

het vergroenen van Nederland. "Ik vind het een uitdaging om iedereen enthousiast te maken voor groen in de tuin. Veel mensen denken dat een beplante tuin moeilijk is en tijdrovend, maar dat hoeft helemaal niet. Begonia's, salvia's en afrikaantjes zijn sterk en supermakkelijk, die hoef je alleen maar water te geven. Het zijn ouderwetse planten, maar de kleuren zijn nieuw." Zelf houdt hij van elke denkbare kleur. Ja hoor, zelfs van geel: "Zodra je 'geel' zegt, begint iedereen te bijten. Dat vind ik zo kinderachtig, zonnebloemen zijn toch ook geel? En die vindt iedereen mooi. Pas geleden heb ik met mijn klas een excursie gemaakt naar kwekerij Lageschaar. Daar zag ik dat prairiebeplanting ook leuk is, en dat felle kleuren terugkomen. Er was een oranjezoo-flox waarvan mijn docent zei: 'Dat is geen kleur, het is geen rood en geen roze, dat

kun je nergens mee combineren'. Maar ik vond het prachtig! Ik zou het leuk vinden als de populaire grassen en pasteltinten wat afnemen en er meer met kleuren wordt gewerkt." Hij laat twee boeken zien die hem geïnspireerd hebben: Noel Kingsbury's *Wild*, *The Naturalistic Garden* en Nigel Dunnetts *Naturalistic Planting Design*. "Deze tuinen zijn natuurlijker, ze zijn donkerder van tint. Dat is meer mijn stijl, ik houd van contrasten. Maar ja, ik ben gelooft ik een buitenbeentje."

Grote ambities

Ook barokke tuinen vindt hij mooi. "Ik ben opgegroeid met eenjarige, ik neig naar een wat strakkere tuin met goudsbloemen, zinnia's, riddersporen, gladiolen, tabaksbloemen, vuurpijlen en zonnebloemen. Die zaai ik allemaal voor in de kas. Door

'Ik vind het een uitdaging om met kleuren te werken'

mijn opleiding is dat trouwens wel een beetje aan het veranderen. Tegenwoordig is alles en iedereen milieu- en klimaatbewust. Ik wil daarom wat losser leren omgaan met beplanting, en meer de kant opgaan van mediterraan in plaats van uitsluitend inheems. Op het platteland kunnen inheemse planten heel goed, maar richting stadscentrum, waar het gemiddeld genomen veel warmer is en het regenwater moeilijker weg kan, verandert dat. Neem nou beuken, die hebben veel last van waterschommelingen. Dan komen platanen eerder om de hoek kijken." Wat ook leuk is, zegt hij, is om uitheems te combineren met inheems. "Precies zoals ik het hier in de tuin heb gedaan. Afgelopen zomer hadden we een kolibrievlinder, er zijn altijd heel veel vogels en het krioelt van de insecten. Ik denk dat ze zich aanpassen aan wat er is."

Dit jaar studeert Marc af. "Daarna wil ik vier dagen gaan werken als ontwerper bij een landschapsarchitectenbureau, en tegelijkertijd een deeltijdstudie volgen aan de Academie van Bouwkunst in Amsterdam." Hij schiet in de lach. "Als ik mensen vertel wat ik allemaal van plan ben, zeggen ze vaak dat ik in de toekomst misschien wel mee kan doen aan de Chelsea Flower Show. Dat is leuk om over te dromen." Een andere droom van hem gaat een flinke stap verder. "Iedereen loopt weg met Piet Oudolf en consorten. Zij zijn gefocust op het silhouet van grassen in nazomer en winter. Zelf heb ik niet veel met grassen, al vind ik *Hakonechloa* wel mooi. De beplanting van Oudolf kenmerkt zich verder door veel paars, blauw en lila. Hij is er wereldberoemd mee geworden. Ik hoop dat het me, net als hij, gaat lukken om een stijl te creëren die typisch is voor mij. Dat is mijn droom. Al klinkt Oudolftuin natuurlijk een stuk beter dan Hilhorsttuin." ♦